

Ο ΚΡΕΙΤΤΩΝ ΛΟΓΟΣ

χώρει δευρί· δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὢν.

Ο ΗΤΤΩΝ ΛΟΓΟΣ

ἴθ' ὅποι χρηζεις· πολὺ γάρ μᾶλλον σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

ΚΡ

ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;

ΗΤ

λόγος.

ΚΡ

ἥττων γ' ὢν.

ΗΤ

ἀλλά σε νικῶ
τὸν ἐμοῦ κρείττω φάσκοντ' εἶναι.

ΚΡ

τί σοφὸν ποῖων;

ΗΤ

γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

ΚΡ

ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ
διὰ τουτουσὶ τοὺς ἀνοήτους.

ΗΤ

οὔκ, ἀλλὰ σοφοὺς.

ΚΡ

ἀπολῶ σε κακῶς.

ΗΤ

εἰπέ, τί ποιῶν;

KP

τὰ δίκαια λέγων.

HT

ἀλλ' ἀνατρέψω ταῦτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ Δίκην.

KP

οὐκ εἶναι φής;

HT

φέρε γάρ, ποῦ 'στίν;

KP

παρὰ τοῖσι θεοῖς.

HT

πῶς δῆτα Δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας;

KP

αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.

HT

τυφογέρων εἷ κανάρμοστος.

KP

καταπύγων εἷ καναίσχυντος.

HT

ρόδα μ' εἵρηκας.

KP

καὶ βωμολόχος.

HT

κρίνεσι στεφανοῖς.

KP

καὶ πατραλοίας.

HT

χρυσῷ πάττων μ'οὐ γινώσκεις.

KP

οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

HT

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

KP

θρασὺς εἶ πολλοῦ.

HT

σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

XXX

ΧΟΡΟΣ

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

ἀλλ' ἐπίδειξαι

σύ τε τοὺς προτέρους ἅττ' ἐδίδασκες,

σύ τε τὴν καινὴν

παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.

XXX

νῦν δείξετον τῷ πισύνῳ

τοῖς περιδεξίοισιν

λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ

γνωμοτύποις μερίμναις

ὁπότερος αὐτοῖν ἀμεί-
νων λέγων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίν-
δυνος ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

ἀλλ' ὧ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

KP

λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδεν' ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμῆτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεῖ κριμνώδη καταναίφοι.
XXX

ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνέες·
εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι καὶ προνοεῖσθαι
εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἡλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδείς παῖς ὑπένερθεν τότε ἄν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοὺς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει.
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγέων τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐβάδιζεν.
οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος,
οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τὴν πόδ' ἐναλλάξ.
XXX

πρὸς ταῦτ' , ὧ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ.
κάπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι.
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασαι προσιοῦσιν,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν....

XXX

ἦν ταῦτα ποῆς ἀγὼ φράζω
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν

ἔξεις αἰεὶ

στῆθος λιπαρόν, χροῖαν λαμπράν,
ῶμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν·
ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
πρῶτα μὲν ἔξεις
χροῖαν ὠχράν, ῶμους μικρούς,
στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
κωλὴν μικράν, ψήφισμα μακρόν,
καὶ σ' ἀναπείσει τὸ μὲν αἰσchrὸν ἅπαν
καλὸν ἡγεῖσθαι, τὸ καλὸν δ' αἰσchrὸν,
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοςύνης ἀναπλήσει.

ΧΟ

ὦ καλλίπυργον σοφίαν
κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
ὥς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ ζῶντες τότε.
πρὸς τάδε σ', ὦ κομποπρεπῇ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὥς
ἠὺδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἵπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

ΗΤ

καὶ μὴν πάλαι ἔγω' πιγνόμην τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἦττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τὰναντί' ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἦττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.

XXX

σκέψαι γάρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι·
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, καχασμῶν.

καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἔαν στερηθῆς;
εἶέν. πάρειμι ἔντεῦθεν εἰς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἤμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, καὶ ἔλήφθης.
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τὰδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὥς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
κάκεϊνος ὥς ἦπτων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὦν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

KP

τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ;
ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

HT

ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

KP

τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

HT

τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμου;

KP

σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;

HT

φέρει δὴ μοι φράσον,
 συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

KP

ἐξ εὐρυπρώκτων.

HT

τί δαί; τραγωδοῦς ἔκ τίνων;

KP

ἐξ εὐρυπρώκτων.

HT

εὖ λέγεις.

δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;

KP

ἐξ εὐρυπρώκτων.

HT

ἄρα δῆτ'

ἔγνωκας ὥς οὐδὲν λέγεις;

καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους σκόπει.

KP

καὶ δὴ σκοπῶ.

HT

τί δῆθ' ὁρᾷς;

KP

πολὺ πλείονας, νῆ τοὺς θεοὺς,

τοὺς εὐρυπρώκτους. τουτονὶ

γοῦν οἶδ' ἐγὼ κάκεινονὶ

καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

HT

τί δῆτ' ἐρεῖς;

KP

ἡττήμεθ'. ὦ κινούμενοι,

πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου θοῖμάτιον, ὥς

ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

HT

τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν

βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ

δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἷον δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον σῖαν εἰς τὰ μείζω πράγματα.

ΗΤ

ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

ὥχρὸν μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα.